

zavesti, da stanuje v svojej hiši. Ako se je branila zapustiti stanovanje, potem naj bi jo bil tožnik s sodnijsko silo izgnal, nikakor pa ni opravičen od nje sedaj terjati oktrojirano najemnino.

Najvišji sodnji dvor pa je z določbo od 15. julija 1880, št. 4457 nadsodnijsko odločbo pokončal, ter prvosodnijsko razsodbo potrdil.

Iz razlogov najvišjega sodnega dvora.

Zapuščinska obravnava po Jožefu Tomazinu, ki je dné 14. junija 1869 v Ravniku umrl, izvršila se je pri intervenciji tožene Barbare Tomazin; njej se je pozneje tudi izročilo prisojilo od 3. svečana 1872, št. 494.

Toženi je bilo torej brez dvombe natanjko znano, da se je s tem prisojilom cela zapuščina po Jožefu Tomazinu in ž njo tudi posestvo hiš. št. 13 v Ravniku izročila hčeri Neži Tomazin. Ravno tako je tožena brezdvomno morala vedeti, da je imenovana hči Neža pri svojej poročitvi s tožnikom Nacetom Hladnikom s pismom od 2. julija 1874 vse po očetu podedovano premoženje in ž njim tudi hišo št. 13 v Ravniku izročila svojemu možu. Pri taci razmerah tožena pač ne more trditi, da tedaj, ko jej je tožnik v pričo Janeza Nagodeta in Franca Kogovšeka dejal, da bode morala plačevati najemnino, ni vedela, čegavo da je že večkrat omenjeno poslopje. Ona je torej dobro vedela, da to posestvo ni njena last, temveč da je lastnina tožnikova. Če je potem tudi med letom 1877 in 1878 v omenjenih sobah stanovala, je molčé pripoznala, da je zahtevana najemnina primerna.

Eksekutivno vknjižene obresti morajo se pri razdelitvi eksekutivnega kupa, pri stavku eksekutivne vknjižbe v ozir jemati, in to tudi tedaj, če so starejši kot tri leta.

Jurij Milavčevi dediči so k eksekutivnemu kupu Matevž Žnidaršičevega posestva pod rekt. št. 393 ad Turnlak oglasili na podlagi eksekutivno vknjižene poravnave od 24. oktobra 1866, št. 6547:

kapitala	60 gld. — kr.
5 % interesov od prvotnega kapitala v znesku	
160 gld. za čas od 12. marca 1861 do	
3. novembra 1879	145 " 44 "
5 % interesov od delnega kapitala v znesku	
60 gld. za čas od 3. novembra 1879 do	
2. junija 1880	2 " — "
sodnijskih stroškov	2 " 47 "
in eksekucijskih stroškov	7 " — "
skupaj torej	<u>216 gld. 91 kr.</u>

C. kr. okrajna sodnija v Logatci je z odlokom od 22. oktobra 1880, št. 9018 oglašeni skupni znesek 216 gld. 91 kr. Jurij Milavčevim dedičem prisodila. To prisojenje potrdilo se je tudi po nadsodnijski odločbi od 23. februarja 1881, št. 1694.

Razlogi nadsodnijski.

Gledé na to, da eksekut zastaranja nasproti interesom odločno ugovarjal ni, da je na 4. stavku prodanega zemljišča na podlagi sodnijske poravnave od 24. oktobra 1866, št. 6547 v varstvo kapitala kakor tudi v varstvo interesov, od prvotnega kapitala 160 gld. od 12. marca 1861 tekočih, eksekutivna zastavna pravica na korist Jurij Milavčevim dedičem vknjižena, katera zastavna pravica se mora v poštév jemati pri svojem stavku in gledé na to, da prisojenju tudi starejših interesov v tem slučaju ne nasprotuje § 17. zemljišno-knjižnega zakona, moral se je potrditi prvosodnijski odlok.

Donatio inter vivos ali pa mortis causa?

(Najvišjega sodnega dvora določba od 30. novembra 1875, št. 9896, s katero sta se potrdili nadsodnijska odločba od 4. februarja 1875, št. 1249, in jednako se glaseča razsodba c. kr. okrajne sodnije v Loži od 26. aprila 1874, št. 2185.)

Elizabeta Srpán tožila je Jožefa Kotnika, glavnega dediča po Mariji Ravšelj, da mora pripoznati, da je tožnica vsled daritve pridobila si lastninsko pravico do hranilnične knjižice št. 10477